

Súd: Krajský súd Žilina
Spisová značka: 3To/57/2020
Identifikačné číslo súdneho spisu: 5919010338
Dátum vydania rozhodnutia: 06. 08. 2020
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Adriana Gallová
ECLI: ECLI:SK:KSZA:2020:5919010338.1

Uznesenie

Krajský súd v Žiline v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Adriany Gallovej a sudcov JUDr. Vladimíra Sučika a Mgr. Miroslava Mazúcha na verejnom zasadnutí konanom 6. augusta 2020 prejednal odvolanie podané obžalovaným V. Q. proti rozsudku Okresného súdu Ružomberok, sp.zn. 8T/66/2019 z 15.1.2020 a takto

r o z h o d o l :

Podľa § 321 ods. 1 písm. d), písm. e), ods. 2 Tr. por. z r u š u j e rozsudok Okresného súdu Ružomberok, sp. zn. 8T/66/2019 z 15.1.2020.

Na podklade § 322 ods. 3 Tr. por.

obžalovaného V. Q., nar. XX.X.XXXX v Y. W., trvalé bydlisko
Z. G. XX, V.,

u z n á v a z a v i n n é h o, ž e

1/. dňa 26.3.2019 v čase okolo 16.00 hod z privátneho ubytovania LUX nachádzajúceho sa v Ružomberku na ulici Vajanského 5010/11A, potom ako sa v ten istý deň v dopoludňajších hodinách ubytoval u majiteľa privátu V. E., z miestnosti, v ktorej bol ubytovaný, odcudzil Smart LED televízor zn. LG 55UK6100 v hodnote 445 Eur, ktorý bol primontovaný na stene, spolu s kovovým držiakom v hodnote 50 Eur, ktorý slúžil na jeho uchytenie, ďalej odcudzil menšie rádio nezistenej značky v hodnote 8 Eur, ktoré sa tiež nachádzalo v miestnosti, pričom na priváte neprenocoval ani jednu noc a po odcudzení vecí sa tam viac nevrátil, čím spôsobil vlastníkovi vecí V. E., nar. X.X.XXXX v Y., trvalé bydlisko Y., B. XXXX/XXA škodu odcudzením vo výške 503,- Eur,

2/. v dobe od 18.5.2019 do 20.5.2019 v čase od 15.00 h do 16.25 h na ulici Q. D. v O. O. cez otvorené vstupné dvere vošiel do bytového domu č. XX, cez neuzamknuté dvere vošiel do kočikárne, odkiaľ odcudzil horský bicykel značky CUBE Attention, modelový rok 2017, výrobné číslo WOW39730B Tem patriaci Ing. X. B., horský bicykel značka UMF Freddy 12DICS patriaci Q. W., horský bicykel značky Kellys Magnus patriaci JUDr. X. O., čím takto Ing. X. B., trvale bydliskom Q. D. XXXX/XX, O. O., spôsobil škodu vo výške 620,16 Eur, Q. W., trvale bydliskom Q. D. XXXX/XX, O. O. spôsobil škodu vo výške 580,00 Eur a JUDr. X. O., trvale bydliskom Q. D. XXXX/XX, O. O., spôsobil škodu vo výške 191,- Eur,

3/. dňa 22.6.2019 v čase od 11:00 hod. do 12:15 hod v meste Detva, na ul. M. R. Štefánika č. 57, okres Detva v otvorenej budove futbalového klubu Deva, ktorý sa nachádza v areáli letného štadióna vykonal krádež vlámaním a to tak, že po schodoch vyšiel na poschodie budovy, kde pomocou vlastných prinesených nepravých dózických kľúčov skúšal otvárať dvere, čím týmto spôsobom prekonal uzamknutie dverí tým, že jedným z kľúčov odomkol dvere do kancelárie Q. S., kam neoprávnene vošiel a odtiaľ vzal detskú benzínovú motorku červenej farby, výr. značky MiniRocket Motors, typ: H3450601, výr. číslo 85DR2FA8H091607, r. výroby 1/2018, kde takýmto konaním spôsobil majiteľovi motorky Q. S., nar. XX.XX.XXXX, trvale bytom S., ul. Z. č. XX/XX, škodu krádežou vo výške 250,- Eur

t e d a

v bodoch 1/, 2/, 3/

- pokračovacím konaním prisvojil si cudziu vec tým, že sa jej zmocnil a spôsobil tak malú škodu a čin spáchal vlámaním v bode 3/
č í m s p á c h a l

v bodoch 1/, 2/, 3/

- pokračovací prečin krádeže podľa § 212 ods. 1 písm. a), b) Tr. zák. účinného od 1.8.2019

z a t o h o o d s u d z u j e

Podľa § 212 ods. 2 Tr. zák., § 41 ods. 3 Tr. zák., § 38 ods. 2 Tr. zák., § 36 písm. l) Tr. zák., § 37 písm. m) Tr. zák. na spoločný trest odňatia slobody vo výmere 24 (dvadsaťštyri) mesiacov.

Podľa § 48 ods. 2 písm. b) Tr. zák. súd zaraďuje obžalovaného na výkon tohto trestu do ústavu na výkon trestu odňatia slobody so stredným stupňom stráženia.

Podľa § 60 ods. 1 písm. a) Tr. zák. súd obžalovanému ukladá trest prepadnutia veci: 1 ks upravený kovový kľúč 212 7S, 1 ks kovový kľúč s označením 1, 1 ks kovový kľúč s označením 12.

Podľa § 60 ods. 5 Tr. zák. vlastníkom prepadnutej veci sa stáva štát.

Podľa § 41 ods. 3 Tr. zák. súd z r u š u j e výrok o vine a treste u obžalovaného, uložený:

- rozsudkom Okresného súdu Zvolen, sp. zn. 4T/79/2019 zo dňa 13.11.2019, právoplatný 13.11.2019, ktorým bol obžalovaný V. Q. uznaný vinným z prečinu krádeže podľa § 212 ods. 2 písm. a) Tr. zák. účinného do 31.07.2019 a bol mu uložený trest odňatia slobody vo výmere 7 mesiacov nepodmienečne a podľa § 48 ods. 2 písm. b) Tr. zák. bol zaradený na výkon tohto trestu odňatia slobody do ústavu na výkon trestu so stredným stupňom stráženia a zároveň mu bol uložený podľa § 60 ods. 1 písm. a) Tr. zák. súd obžalovanému uložil trest prepadnutia veci: 1 ks upravený kovový kľúč 212 7S, 1 ks kovový kľúč s označením 1, 1 ks kovový kľúč s označením 12. Podľa § 60 ods. 5 Tr. zák. vlastníkom prepadnutej veci sa stáva štát, zároveň boli zrušené aj ďalšie výroky, ktoré majú v uvedenom výroku o vine svoj podklad,
- rozsudkom Okresného súdu Banská Bystrica, sp. zn. 7T/70/2019 zo dňa 2.6.2020, právoplatný 15.7.2020, ktorým bol obžalovaný V. Q. uznaný vinným z prečinu krádeže podľa § 212 ods. 1 Tr. zák. účinného do 31.07.2019 a bol mu uložený súhrnný trest odňatia slobody vo výmere 13 mesiacov nepodmienečne a podľa § 48 ods. 2 písm. b) Tr. zák. bol zaradený na výkon tohto trestu odňatia slobody do ústavu na výkon trestu so stredným stupňom stráženia, zároveň bol zrušený výrok o treste rozsudku Okresného súdu Zvolen sp. zn. 4T/79/2019 z 13.11.2019, právoplatný dňa 13.11.2019, ako aj všetky ďalšie rozhodnutia na tieto výroky obsahovo nadväzujúce, pokiaľ vzhľadom na zmenu, ku ktorej došlo zrušením, stratili podklad

Podľa § 287 ods. 1 Tr. por. súd obžalovanému V. Q., nar. XX.XX.XXXX ukladá povinnosť nahradiť škodu poškodenému V. E., nar. X.X.XXXX v Y., trvalé bydlisko B. XXXX/XXA, Y. vo výške 503,- Eur.

Podľa § 287 ods. 1 Tr. por. súd obžalovanému V. Q., nar. XX.XX.XXXX ukladá povinnosť nahradiť škodu poškodenému Ing. X. B., nar. XX.XX.XXXX, trvale bydliskom Q. D. XXXX/XX, O. O. vo výške 620,16 Eur.

Podľa § 287 ods. 1 Tr. por. súd obžalovanému V. Q., nar. XX.XX.XXXX ukladá povinnosť nahradiť škodu poškodenému Q. W., nar. XX.X.XXXX, trvale bydliskom Q. D. XXXX/XX, O. O. vo výške 580,- Eur.

Podľa § 287 ods. 1 Tr. por. súd obžalovanému V. Q., nar. XX.XX.XXXX ukladá povinnosť nahradiť škodu poškodenému JUDr. X. O., nar. XX.X.XXXX, trvale bydliskom Q. D. XXXX/XX, O. O. vo výške 191,- Eur.

Podľa § 288 ods. 2 Tr. por. súd poškodeného Q. W., nar. XX.X.XXXX, trvale bydliskom Q. D. XXXX/XX, O. O., so zvýškom nároku na náhradu škody o d k a z u j e na civilný proces.

o d ô v o d n e n i e :

Rozsudkom Okresného súdu Ružomberok sp. zn. 8T/66/2019 z 15.1.2020 bol obžalovaný V. Q. uznaný za vinného zo spáchania pokračovacieho prečinu krádeže podľa § 212 ods. 1, ods. 2 písm. a) Tr. zák., účinného do 31.7.2019. Za tento trestný čin bol obžalovaný odsúdený podľa § 212 ods. 2 Tr. zák. za použitia § 42 ods. 1 Tr. zák., § 41 ods. 3 Tr. zák., § 38 ods. 2 Tr. zák., § 36 písm. l) Tr. zák., § 37 písm. m) Tr. zák. na súhrnný a spoločný trest odňatia slobody vo výmere 20 mesiacov nepodmienečne. Podľa § 48 ods. 2 písm. b) Tr. zák. súd zaradil obžalovaného na výkon tohto trestu do ústavu na výkon trestu odňatia slobody so stredným stupňom stráženia. Podľa § 60 ods. 1 písm. a) Tr. zák. súd obžalovanému uložil aj trest prepadnutia veci: 1 ks upravený kovový kľúč 212 7S, 1 ks kovový kľúč s označením 1, 1 ks kovový kľúč s označením 12. Podľa § 41 ods. 3 Tr. zák. súd zrušil výrok o vine a treste u obžalovaného, uložený rozsudkom Okresného súdu Zvolen, sp. zn. 4T/79/2019 zo dňa 13.11.2019, právoplatným 13.11.2019, ktorým bol obžalovaný V. Q. uznaný vinným z prečinu krádeže podľa § 212 ods. 2 písm. a) Tr. zák. účinného do 31.07.2019 a bol mu uložený trest odňatia slobody vo výmere 7 mesiacov nepodmienečne a podľa § 48 ods. 2 písm. b) Tr. zák. bol zaradený na výkon tohto trestu odňatia slobody do ústavu na výkon trestu so stredným stupňom stráženia a zároveň mu bol uložený podľa § 60 ods. 1 písm. a) Tr. zák. trest prepadnutia veci: 1 ks upravený kovový kľúč 212 7S, 1 ks kovový kľúč s označením 1, 1 ks kovový kľúč s označením 12. Podľa § 287 ods. 1 Tr. por. súd obžalovanému V. Q. uložil povinnosť nahradiť škodu poškodenému V. E. v Y., trvalé bydlisko B. XXXX/XXA, Y. vo výške 503,- Eur.

Proti tomuto rozsudku, proti výroku o treste, podal riadne a včas odvolanie obžalovaný V. Q.. V písomných dôvodoch odvolania prostredníctvom svojej obhajkyne uviedol, že súdom uložený trest na takmer hornej hranici považuje za neprimerane prísny, ktorý nezodpovedá všetkým hľadiskám rozhodným pre ukladanie trestov. Poukázal na stanovisko trestnoprávneho kolégia Najvyššieho súdu SR z 27.6.2017, sp. zn. Tpj 55/2016 na zjednotenie v otázke možnosti, resp. nemožnosti priznania poľahčujúcich okolností podľa § 36 písm. n), písm. l) Tr. zák. v prípade prijatia vyhlásenia obžalovaného o uznání viny podľa § 257 ods. 1 písm. b) alebo písm. c) Tr. por., podľa ktorého platí ak možno páchatelovi trestného činu pri uzavretí a schválení dohody o vine a treste mimoriadne znížiť trest podľa § 39 ods. 2 písm. d), ods. 4 Tr. zák., teda v situácii vopred dohodnutého trestu, možno, teda nie obligatórne naposledy označené ustanovenie per analogiam a pri použití argumentu a minori ad maior (od menšieho k väčšiemu) použiť aj v prípade uznania viny podľa § 257 ods. 1 písm. b), c) Tr. por. po prijatí takého vyhlásenia súdom, keďže páchatel neodvolateľne prijal všetky právne účinky uznania viny, dokonca bez toho, aby bolo akýmkoľvek spôsobom predznamenané rozhodnutie súdu o druhu a výške uloženého trestu. Je toho názoru, že pri ukladaní trestu nebolo komplexne prihliadané k uvedeným záverom súdnej praxe a ústavných téz uplatňovaných v rozhodovaní ochrancu ústavnosti. Zdôraznil, že od začiatku prípravného konania priznával svoju vinu, urobil vyhlásenie o priznaní viny v konaní pred súdom. Podľa jeho názoru daná situácia aj s poukazom na okolnosti skutku a jeho osobné pomery mali viesť k uplatneniu zásad pre upustenie od uloženia súhrnného trestu, resp. ukladaniu trestu nanajvýš v prvej polovici zákonom určenej trestnej sadzby. V okolnostiach danej veci pripomenul, že skutok spáchal 26.3.2019 a jeho závažnosť pre spoločnosť nie je nijako mimoriadne zvýšená. Skutkom vznikla škoda vo výške 503,- Eur, o ktorej deklaroval, že ju mieni nahradiť poškodenému po výkone trestu a po tom, ako sa zamestná. Táto výška spôsobenej škody presahuje hranicu škody potrebnú pre trestnosť skutku len o sumu 237,- Eur. Poukázal aj na zrušený trest uložený mu vo veci Okresného súdu Zvolen, ktorý mu za obdobné konanie a pre ten istý trestný čin uložil trest v prvej polovici zákonom určenej trestnej sadzby. Ani z tohto pohľadu nie je postup pri ukladaní trestu v danej veci adekvátny závažnosti posudzovaného činu a jeho následkom. Je nepochybné, že popri nepodmienečnom treste so zaradením do prísnejšieho stupňa stráženia mu bol uložený aj trest prepadnutia veci ako trest ďalší. Navrhol, aby odvolací súd napadnutý rozsudok vo výroku o treste zrušil a sám rozhodol tak, že upustí od uloženia súhrnného trestu podľa § 44 Tr. zák. alebo mu uloží súhrnný trest odňatia slobody v prvej polovici zákonom ustanovenej trestnej sadzby a trest prepadnutia veci za súčasného zrušenia výroku o treste rozsudku Okresného súdu Zvolen sp. zn. 4T/79/2019 z 13.11.2019.

Obžalovaný V. Q. v odvolaní, ktoré si odôvodnil sám, poukázal na to, že v prípravnom konaní sa ku všetkým skutočnostiam, ktoré sa mu kladú za vinu, priznal, svoje konanie úprimne oľutoval a na hlavnom pojednávaní urobil vyhlásenie, v ktorom sa plne doznal. Je preto toho názoru, že okresný súd mu uložil príliš vysoký trest, voči ktorému sa odvoláva. Poukázal tiež na to, že v prípravnom konaní plne spolupracoval, verí, že krajský súd opraví rozhodnutie okresného súdu a uloží mu trest, ktorý zodpovedá povahe prejednávaneho prípadu a vyššie uvedeným skutočnostiam.

Krajský súd v Žiline ako súd odvolací predtým, ako začal plniť svoju preskúmovaciu povinnosť podľa § 317 Tr. por., zistil, že odvolanie obžalovaného bolo podané včas, v lehote stanovenej § 309 Tr. por. Odvolanie bolo podané oprávnenou osobou v súlade s § 307 ods. 1 písm. b) Tr. por. a nedošlo k vzdaniu sa práva na podanie odvolania alebo k späťvzatiu podaného odvolania v zmysle § 312 Tr. por., a preto odvolací súd nepostupoval podľa § 316 Tr. por.

Podľa § 317 ods. 1 Tr. por. ak nezamietne odvolací súd odvolanie podľa § 316 ods. 1 alebo nezruší rozsudok podľa § 316 ods. 3, preskúma zákonnosť a odôvodnenosť napadnutých výrokov rozsudku, proti ktorým odvolateľ podal odvolanie, ako aj správnosť postupu konania, ktoré im predchádzalo. Na chyby, ktoré neboli odvolaním vytýkané, prihliadne len vtedy, ak by odôvodňovali podanie dovolania podľa § 371 ods. 1.

K výroku o vine

Treba stručne pripomenúť, že obžalovaný na hlavnom pojednávaní pred Okresným súdom Y. konanom 15.1.2020 urobil vyhlásenie o priznaní viny ku súdenému skutku, podľa § 257 ods. 1 písm. b) Tr. por. (č.l. 136-137 spisu), čím sa vzdal práva na prerokovanie svojej veci pred nestranným a nezávislým súdom na hlavnom pojednávaní v časti prieskumu správnosti skutkových zistení obžaloby. Uvedeným vyhlásením obžalovaný súčasne prejavil súhlas, že mu súd uloží trest bez dokazovania viny. Logickým dôsledkom rozhodnutia súdu prvého stupňa o prijatí vyhlásenia obžalovaného, že je vinný, bol aj ďalší postup súdu, keď nevykonával dokazovanie v rozsahu priznanej viny.

Nakoľko na hlavnom pojednávaní pred okresným súdom nebolo vykonané dokazovanie súvisiace so skutkovými zisteniami obžaloby, nemohol ani krajský súd ako súd odvolací preskúmavať, zasahovať, meniť, či spochybňovať skutkové zistenia a závery súdu prvého stupňa prezentované vo výroku o vine v napadnutom rozsudku.

Krajský súd bol však povinný preskúmať zákonnosť postupu okresného súdu v súvislosti s jeho rozhodnutím o prijatí vyhlásenia obžalovaného. V tomto smere nezistil odvolací súd žiadne pochybenia.

K výroku o treste

Pri rešpektovaní obmedzeného revízneho princípu v zmysle § 317 ods. 1 Tr. por. sa predmetom odvolacieho prieskumu stal výrok súdu prvého stupňa o treste uloženom obžalovanému V. Q.. Po splnení preskúmovacej povinnosti v rozsahu § 317 ods. 1 Tr. por. odvolací súd zistil, že odvolanie obžalovaného je čiastočne dôvodné, avšak pre iné skutočnosti, než ktoré uviedol vo svojom odvolaní.

Po splnení prieskumnej povinnosti a po dôslednom preskúmaní pripojených súdnych spisov (Okresného súdu Zvolen, sp. zn. 4T/79/2019 a Okresného súdu Banská Bystrica sp. zn. 7T/70/2019), odvolací súd, s prihliadnutím na zásady pre ukládanie súhrnného a spoločného trestu zistil, že u obžalovaného sú splnené podmienky pre uloženie spoločného trestu odňatia slobody v zmysle § 41 ods. 3 Tr. zák. aj vo vzťahu k rozsudku Okresného súdu Banská Bystrica, sp. zn. 7T/70/2019 z 2.6.2020, právoplatný 15.7.2020. Zároveň si neosvojil názor okresného súdu, že v prípade obžalovaného sú splnené podmienky aj pre uloženie súhrnného trestu odňatia slobody podľa § 42 ods. 1 Tr. zák.

Pri úvahách, aký druh a výmera trestu by spravodlivo zohľadňovali konanie obžalovaného, jeho zavinenie, následok, pohnútku, osobu, pomery a možnosti jeho nápravy a v neposlednom rade aj poľahčujúce a priťažujúce okolnosti, vychádzal aj odvolací súd zo zásady, že trest je právnym následkom trestného činu, a teda musí byť úmerný k spáchanému trestnému činu (zásada proporcionálnosti trestu). Trest je jedným z prostriedkov na dosiahnutie účelu Trestného zákona. Tým je určená aj jeho funkcia v tých smeroch, v ktorých má pôsobiť zákon, na ochranu spoločnosti, jednak pred páchatelom trestného činu, voči ktorému sa prejavuje prvok represie (zabráneniu v trestnej činnosti) a prvok individuálnej prevencie (výchovy k riadnemu životu - rehabilitácia), a jednak aj voči ďalším občanom - potenciálnym páchatelom, voči ktorým sa prejavuje prvok generálnej prevencie (výchovné pôsobenie trestu na ostatných členov spoločnosti). Trest samozrejme musí vyjadrovať aj morálne odsúdenie páchatela (retribúcia).

Podľa § 34 ods. 2, 3, 4 Tr. zák. páchatelovi možno uložiť len taký druh trestu a len v takej výmere, ako je to ustanovené v tomto zákone, pričom tento zákon v osobitnej časti ustanovuje len trestné sadzby trestu

odňatia slobody. Trest má postihovať iba páchatel'a, tak aby bol zabezpečený čo najmenší vplyv na jeho rodinu a jemu blízke osoby. Pri určovaní druhu trestu a jeho výmery súd prihliadne najmä na spôsob spáchania činu a jeho následok, zavinenie, pohnútku, priťažujúce okolnosti, poľahčujúce okolnosti a na osobu páchatel'a, jeho pomery a možnosť jeho nápravy.

Podľa § 34 ods. 1 Tr. zák. trest má zabezpečiť ochranu spoločnosti pred páchatel'om tým, že mu zabráni v páchaní ďalšej trestnej činnosti a vytvorí podmienky na jeho výchovu k tomu, aby viedol riadny život a súčasne iných odradí od páchania trestných činov; trest zároveň vyjadruje morálne odsúdenie páchatel'a spoločnosťou.

Podľa § 41 ods. 1 Tr. zák. ak súd odsudzuje páchatel'a za dva alebo viac trestných činov, uloží mu úhrnný trest podľa toho zákonného ustanovenia, ktoré sa vzťahuje na trestný čin z nich najprísnejšie trestný. Popri treste prípustnom podľa takého zákonného ustanovenia možno v rámci úhrnného trestu uložiť aj iný druh trestu, ak jeho uloženie by bolo odôvodnené niektorým zo zbiehajúcich sa trestných činov. Ak sú dolné hranice trestných sadzieb trestov odňatia slobody rôzne, je dolnou hranicou úhrnného trestu najvyššia z nich.

Podľa § 41 ods. 3 Tr. zák., ak súd odsudzuje páchatel'a za ďalší čiastkový útok, ktorý tvorí súčasť pokračovacieho trestného činu, za ktorého iný čiastkový útok bol súdom prvého stupňa vyhlásený odsudzujúci rozsudok, ktorý už nadobudol právoplatnosť, zruší v rozsudku skorší výrok o vine o pokračovacom trestnom čine a trestných činoch spáchaných s ním v jednočinnom súbehu, celý výrok o treste, ako aj ďalšie výroky, ktoré majú v uvedenom výroku o vine svoj podklad. Súd pri viazanosti skutkovými zisteniami v zrušenom rozsudku znova rozhodne o vine za pokračovací trestný čin vrátane nového čiastkového útoku, prípadne za trestné činy spáchané s ním v jednočinnom súbehu, ako aj o spoločnom treste za pokračovací trestný čin, ktorý nesmie byť miernejší než trest uložený skorším rozsudkom. Súd prípadne rozhodne tiež o nadväzujúcich výrokoch, ktoré majú podklad vo výroku o vine. Ak je ukladaný trest za viac trestných činov, ustanovenia odsekov 1 a 2, § 42 a § 43 sa použijú primerane.

Po zhodnotení najmä časových súvislostí, za ktorých obžalovaný jednotlivé čiastkové útoky páchal a okamihu oznámenia vznesenia obvinenia, krajský súd, dospel k záveru, že prečin krádeže podľa § 212 ods. 1 Tr. zák., pre ktorý bola na obžalovaného podaná obžaloba v teraz súdnej veci sp. zn. 8T/66/2019 (skutok zo dňa 26.3.2019, za ktorý mu bolo oznámené obvinenie dňa 17.7.2019) je čiastkovým útokom skutkového deja, pre ktorý bol obžalovaný právoplatne odsúdený rozsudkom Okresného súdu Zvolen, sp. zn. 4T/79/2019 z 13.11.2019, právoplatný 13.11.2019, ako aj rozsudkom Okresného súdu Banská Bystrica, sp. zn. 7T/70/2019 z 2.6.2020, právoplatný 15.7.2020. Z rozsudku Okresného súdu Zvolen, sp. zn. 4T/79/2019 z 13.11.2019 vyplýva, že skutku, za ktorý bol uvedeným rozsudkom právoplatne odsúdený, sa dopustil dňa 22.6.2019 a uznesenie o vznesení obvinenia za uvedený skutok bolo obžalovanému oznámené doručením dňa 23.6.2019. Z rozsudku Okresného súdu Banská Bystrica sp. zn. 7T/70/2019 z 2.6.2020 vyplýva, že skutku, za ktorý bol uvedeným rozsudkom právoplatne odsúdený, sa dopustil v dobe od 18.5.2019 do 20.5.2019 a uznesenie o vznesení obvinenia bolo obžalovanému oznámené 22.8.2019.

Vo vzťahu ku súdeným skutkom, resp. čiastkovým útokom napadnutého rozsudku odvolací súd považuje za potrebné uviesť, že určujúcim kritériom pokračovania v trestnom čine je, že jednotlivé čiastkové útoky, z ktorých každý napĺňa znaky toho istého trestného činu, sú po subjektívnej stránke spojené jedným a tým istým zámerom páchatel'a v tom zmysle, že už od počiatku aspoň v hrubých rysoch zamýšľa aj ďalšie útoky a že po objektívnej stránke sa jednotlivé útoky javia ako postupné realizovanie tohto jedného zámeru. Pokračovanie v trestnom čine vyžaduje aj blízkosť súvislostí v čase a predmete útoku. Ak obvinený pokračuje v konaní, pre ktoré je stíhaný, aj po oznámení vznesenia obvinenia, posudzuje sa takéto konanie od tohto procesného úkonu ako nový skutok (§ 122 ods. 13 prvá veta Tr. zák.).

V okolnostiach danej veci je nesporné, že u obžalovaného sú splnené podmienky pre uloženie spoločného trestu v zmysle ustanovenia § 41 ods. 3 Tr. zák.

Pokiaľ okresný súd za súdený pokračovací prečin krádeže ukladal obžalovanému aj súhrnný trest odňatia slobody za súčasného uloženia spoločného trestu, nerozhodol správne, nakoľko obžalovaný nespáchal viac trestných činov. Treba pripomenúť, že pokračovací trestný čin sa považuje za jeden skutok a jeden trestný čin. Odvolací súd v uvedených súvislostiach poukazuje na už citovaný § 41 ods.

3 Tr. zák., posledná veta, podľa ktorej ak je ukladaný trest za viac trestných činov, ustanovenia odsekov 1 a 2, § 42 a § 43 sa použijú primerane. V danom prípade neboli splnené zákonné podmienky aj pre uloženie súhrnného trestu podľa § 41 ods. 2 Tr. zák.

Podľa § 38 ods. 2 Tr. zák. pri určovaní druhu trestu a jeho výmery musí súd prihliadnuť na pomer a mieru závažnosti poľahčujúcich okolností a priťažujúcich okolností.

Krajský súd, rovnako ako súd prvého stupňa, dospel k záveru, že v prípade obžalovaného existuje jedna poľahčujúca okolnosť v zmysle § 36 písm. l) Tr. zák. (obžalovaný sa k spáchanému trestnému činu priznal a konanie úprimne ľutoval). Tiež zistil, že u obžalovaného existuje jedna priťažujúca okolnosť podľa § 37 písm. m) Tr. zák. (obžalovaný už bol za trestný čin odsúdený).

V odvolacom konaní sa uplatňuje zásada zákazu zmeny postavenia obvineného k horšiemu, tzv. zákaz porušenia zásady *reformatio in peius*, ktorá je vyjadrená v ustanovení § 322 ods. 3 Tr. por. a podľa ktorej v neprospech obžalovaného môže odvolací súd zmeniť napadnutý rozsudok len na základe odvolania prokurátora, ktoré bolo podané v neprospech obžalovaného; vo výroku o náhrade škody tak môže urobiť aj na podklade odvolania poškodeného, ktorý uplatnil nárok na náhradu škody. V neprospech obvineného je rozsudok súdu prvého stupňa zmenený vtedy, ak dôjde k akejkoľvek zmene, v ktoromkoľvek výroku priamo sa dotýkajúcom obvineného, ak ide o zmenu smerujúcu k zhoršeniu postavenia obvineného (tiež zmena výroku o druhu a výmere trestu). Zásada zákazu *reformatio in peius* je zakotvená preto, aby nevznikla obava obvineného napadnúť rozsudok odvolaním, aby sa napravili chyby bez toho, aby hrozilo nebezpečenstvo preňho, že sa jeho postavenie zhorší.

Krajský súd v zmysle vyššie uvedených právnych úvah pri rešpektovaní zásady zákazu *reformatio in peius* je zároveň toho názoru, že obžalovanému mohol uložiť spoločný trest odňatia slobody vo výmere 24 mesiacov, t.j. trest vo výmere vyššej ako mu bol uložený súdom prvého stupňa, pretože pre najvyššiu výmeru trestu z hľadiska zákazu *reformatio in peius* je určujúci súčet trestu uloženého súdom prvého stupňa (vo výmere 20 mesiacov) a trestu, ktorý v dôsledku uloženia (v danom prípade spoločného trestu - pozn. odvolacieho súdu) má byť uložený vo vzťahu k zrušeným výrokom o treste v rozsudkoch Okresného súdu Zvolen sp. zn. 4T79/2019 z 13.11.2019 (vo výmere 7 mesiacov) a Okresného súdu Banská Bystrica sp. zn. 7T/70/2019 z 2.6.2020 (vo výmere 13 mesiacov). Iný, miernejší trest odňatia slobody, ktorého sa obžalovaný domáhal v písomných dôvodoch odvolania, v prípade obžalovaného neprichádzal do úvahy. Krajský súd zároveň konštatuje, že nezistil dôvody pre mimoriadne zníženie trestu podľa ustanovenia § 39 ods. 2 písm. d), ods. 4 Tr. zák. (per analogiam), aplikáciu ktorého obžalovaný navrhol vo svojom odvolaní, a to aj napriek tej skutočnosti, že obžalovaný pred okresným súdom urobil vyhlásenie o vine podľa § 257 ods. 1 písm. b) Tr. zák., ktoré okresný súd prijal. Odvolací súd v uvedených súvislostiach uvádza, že osobu páchatel'a je potrebné hodnotiť vo všetkých súvislostiach. Pri hodnotení osoby konkrétneho páchatel'a je potrebné posúdiť negatívny alebo pozitívny význam jeho osoby pre hodnotenie nebezpečnosti činu pre spoločnosť, ktorá vyplýva z jeho správania sa v spoločnosti. Nemôže však ísť len o registráciu osobných údajov páchatel'a bez hlbšieho rozboru jeho osobnosti vo vzťahu k ďalším kritériám, ktoré sú rozhodujúce z hľadiska určovania druhu trestu a jeho výmery. V rámci hodnotenia osoby páchatel'a nemožno obísť ani možnosti jeho nápravy, najmä z hľadiska určenia prognóz jeho budúceho vývoja správania, na základe objasnenia jeho osobných vlastností a ich spojitosti so spáchaným trestným činom vrátane vplyvu sociálnej mikroštruktúry. Páchatel'om, ktorí sa opakovane dopúšťajú ďalšej trestnej činnosti krátko po odpykaní predchádzajúceho trestu, treba ukladať nepodmienečné tresty, s náležitým využitím rozpätia zákonom stanovenej trestnej sadzby.

Na základe uvedených pochybení zrušil preto odvolací súd podľa § 321 ods. 1 písm. d), e), ods. 2 Tr. por. v napadnutom rozsudku výrok o treste odňatia slobody. Keďže mu v tom nebránilo ustanovenie § 322 ods. 3 Tr. por., rozhodol vo veci rozsudkom sám tak, ako je uvedené vo výroku tohto rozhodnutia a za celý súhrn zbiehajúcej sa trestnej činnosti, t.j. za tri čiastkové útoky pokračovacieho prečinu krádeže uložil obžalovanému nepodmienečný spoločný trest odňatia slobody vo výmere 24 mesiacov, t.j. na samej hornej hranici zákonom stanovenej trestnej sadzby (vyšší trest súd obžalovanému uložiť nemohol), ktorý odvolací súd považuje za spravodlivý a objektívny obraz potrieb individuálnej a najmä generálnej prevencie; takýto trest podľa názoru krajského súdu aj v plnej miere odzrkadľuje stupeň nebezpečnosti spáchaného činu pre spoločnosť, ako aj možnosť nápravy a pomery obžalovaného. Z odpisu z registra trestov je zistiteľné, že obžalovaný bol doposiaľ dvanásťkrát súdne potrestaný za majetkovú aj násilnú

trestnú činnosť, z toho vo viacerých prípadoch bolo na jeho prevýchovu pôsobené aj nepodmienečným trestnom odňatí slobody. Možno uzavrieť, že v osobe obžalovaného ide o nenapraviteľného páchatel'a, ktorý sa opakovane dopúšťa úmyselnej trestnej činnosti, najmä majetkového charakteru, a preto u neho možno hovoriť aj o „špeciálnej recidíve“. Bohatá kriminálna minulosť obžalovaného a z nej vyplývajúci evidentný sklon obžalovaného k páchaniu trestnej činnosti charakterizuje jeho osobu ako obtiažne prevychovateľného páchatel'a, u ktorého doposiaľ ukladané tresty ani v jednom prípade nespĺnili svoj prevýchovný účel z hľadiska individuálnej prevencie trestu. Snád' takýto druh a výmera trestu obžalovaného v budúcnosti vyvaruje od páchania ďalšej trestnej činnosti, v opačnom prípade musí očakávať ukládanie prísnych nepodmienečných trestov, nie na dolných hraniciach trestných sadzieb. Treba tiež pripomenúť, že obžalovaný počas celej doby trestného stíhania sa nesnažil napraviť jeho škodlivý následok vo forme náhrady škody, ktorá za všetky čiastkové útoky dosiahla výšku 2 144,16 EUR.

Krajský súd obžalovaného na výkon trestu zaradil podľa § 48 ods. 2 písm. b) Tr. zák. do ústavu na výkon trestu odňatia slobody so stredným stupňom stráženia, pretože v posledných 10-tich rokoch pred spáchaním trestného činu bol vo výkone trestu odňatia slobody, ktorý mu bol uložený za úmyselný trestný čin.

Krajský súd v rámci uloženia spoločného trestu v súlade s ustanovením § 41 ods. 3 Tr. zák. zrušil skoršie výroky o vine, celé výroky o treste, ako aj ďalšie výroky, ktoré mali v uvedených výrokoch o vine svoj podklad. Krajský súd pri viazanosti skutkovými zisteniami v obidvoch zrušených rozsudkoch znovu rozhodol o vine, pričom obžalovaného uznal za vinného zo spáchania pokračovacieho prečinu krádeže podľa § 212 ods. 1 písm. a), b) Tr. zák., účinného od 1.8.2019, ktoré ustanovenie v okolnostiach danej veci vyznieva pre obžalovaného priaznivejšie.

Odvolací súd preskúmal správnosť konania, ktoré predchádzalo napadnutým výrokom rozsudku, a nezistil žiadne pochybenie. Nezistil ani chyby, ktoré odvolaním neboli vytýkané a ktoré by boli takej povahy, že by odôvodňovali po právoplatnosti rozsudku podanie mimoriadneho opravného prostriedku, a to dovolania na základe ustanovenia § 371 ods. 1 Tr. por.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku odvolanie nie je prípustné.